

вочникъ бнеше по гърбътъ едно улично лане което му искраднало и серило въ поясътъ си една кожа. *Вазовъ. Митрофанъ. 23. (ср. хлапе).*

Лапльо с. м. ротозѣй. *Бол.*

Лапка с. ж. по смыслу ум. отъ ябълка: А подай ми фръшко ноже, Да посеча блага лапка, Да нахисна моя уста. *М. 311.*

Лапни-муховецъ с. м. мухоловъ (о чловѣкъ, который ниче-го не дѣлаетъ): Вне и безъ мене знаете, че днешните хора сж и плитко-умни и вѣтарничави, и лапнимуховци. *З. 34. Ахъ ти, лапни мухчо! З. 194. (ср. лапамъ мухи-гѣ).*

Лапни-шаранъ с. м. говорится о внутреннемъ чловѣкъ: Лапни шаранъ. Казвать за бласнаты-гѣ люди. *Ч. 180.*

Лапръда (ср. мадѣарское *laprúd der Zain, der breite Eisen stab*) с. ж. особый родъ палки, употребляемой въ дѣтской игрѣ, (въ прощаль-ное воскресеніе на масляной) описываемой *М.*; въ *Спв. Боларию* эта палка называется „курелникъ“: На поклади вечер-та деца-та играеть околу църковъ со лапърди. Лапърди сѣтъ дръгови не толку дълги, на върх-отъ разценени, и въ цеп-отъ наложено сено свързано. Въ сено-то клаваетъ жгленъ; и вартѣтъ лапърда-та на десно на лево, дури да сѣ запалить сено-то и да изгаснѣтъ. После оставаеть дръговите въ църк-ва. *М. р. 523.*

Ласкавость с. ж. ласка, нѣжностъ: Сѣга сѣка любовь и сѣка ласкавость е за мене потрѣбна, като насмѣщи хлѣбъ. *К. III, 87.*

Ласкателство с. с. лестъ: Найзлѣтъ отъ тѣзи царѣ-искать низ-скытъ ласкателства (*les lâches flatteries*) отъ поетытъ и отъ ораторы-тъ, на свое-то време. *Т. 301.* Авъ слѣдувамъ да ви говорѣмъ свободно, като предполагамъ че вый го туй искате и че мразите ласкателството (*et que vous détestez toute flatterie*). *Т. 187.*

Ласкатель с. м. лестецъ: Наклонността имъ къмъ низскытъ че-ловѣци и къмъ ласкателитѣ (*leur inclination pour les hommes lâches et flatteurs*). *Т. 301.*

Ласкаж м. дл. 1) лщу: Полскитѣ кралове ги насърчавахъ и ласкаѣхъ тоя имъ духъ. *Тб. 8.* 2) ласкаю: Слѣнце претоплы зары си прѣска Блѣдн' естество то удушевява Свѣтло къмъ въздухъ зрачны ги ласка Скоро си землеродн' уживлява! *Гн. 7. (ср. обласкаж. Т. 191).*

Ластавица, Ластовица, Ласто'ица с. ж. ласточка. **Ластавичка** ум. Такава невинна веселостъ иматъ само ластавичите. *З. 1.* Дека дойдѣ едно пиле, Едно пиле ластавица, Та сосъ оуста имъ по-гукнова Та сосъ крили поплѣснова. *В. 282.* Тон денъ малите деца пра-вять ластовица отъ дърво шикосано, и пеють по къщи-те: „Ластовица идеше, църно море пливаше“. *М. р. 522.* Со една ласто'ица не идеть